

Tidspunkt ikke kunne faa disse Penge, fordi de skulle holdes tilbage til den Tid, da de skulle gaa ind i den almindelige Livrente- og Forsørgelsesanstalt. Jeg finder ikke, at der er Grund til at forandre Forholdet og opstille en Mellemand mellem Livrente- og Forsørgelsesanstalten og Skolelærerne, nemlig Skolefondenes Regnskabsfører, og forlange, at han skal indbetale Beløbene i Livrente- og Forsørgelsesanstalten for saa atter at indkassere dem hos Skolelærerne. Følgen vil utvivlsomt blive, at den prompte Betaling af Vidragene, som man tidligere har haft, vil forsvinde, og Forholdet vil blive saaledes, at Skolefondskasserne kommer til at indbetale Beløbene, og saa tit gentagende Gange blive nødte til at røffe Skolelærerne derfor, idet den tidligere Bønalvirkning vil falde bort. Mit Forslag gaar ud paa at blive paa dette Punkt ved det gamle, hvilket forekommer mig at være det rigtige.

Jeg skal, med Hensyn til § 5 bemærke, at min Stilling til det Forslag, der er stillet af 3 ærede Herter, til Dels vil bevo paa de Udtalelser, vi saa at høre fra Ministerbordet. Jeg skal derfor se bort fra Forslaget i Øjeblikket og kun sige, at hvis § 5 kommer til at foreligge uforandret, agter jeg at stemme imod Paragraffen og opfordrer ærede Medlemmer til at gøre det samme. Motiveringen ligger i mine Udtalelser ved første Behandling.

**Krijs-Krijsenborg:** Jeg beklager meget den Gang, denne Sag har faaet. Jeg tror, at vor Stilling havde været en hel anden, hvis vi havde kunnet sætte igennem, hvad vi forsøgte sidst, nemlig at faa et Udvalg nedfat. Jeg beklager det saa meget mere, som jeg efter de Udtryk, den ærede Kultusminister brugte, og efter hele hans Stilling til Sagen, tror, at han ikke egentlig personlig har noget imod at tiltræde det Forslag, som vi have stillet til § 5, men at den egentlige Grund, hvorfor Kultusministeren ikke kunde gøre det, var den, at han mente, det vilde føde paa uovervindelig Modstand fra Finansministerens Side. Jeg tror nu, at vor Stilling lige overfor Finansministeren havde været en hel Del stærkere, hvis vi som Udvalg med mylig Tilslutning fra Kultusministeren vare komne med en saadan Henvendelse til Finansministeren. Da dette imidlertid ikke har kunnet lykkes, have vi dog ikke villet undlade ved 2den Behandling at stille dette Ændringsforslag. Jeg skal ikke trætte Tinget med Gentagelser af, hvad der er sagt ved 1ste Behandling, men kun fastholde en Ting, som efter mit Skøn er Kærnepunktet i Sagen, og det er, at man, fordi man har haft tilstrækkelige Midler i en anden

Kasse til at give demnes Interessenter en Bonusudbetaling, forlanger, at en Kasse, der ingen Midler har og ingen Midler har kunnet have, skal kunne gøre det samme. Det er det, jeg ikke finder retfærdigt. — Det er fra forskellige Sider, særlig fra den ærede 1ste Landsstingsmand for 1ste Kredz (Sthr.) blevet fremhævet, at man havde vaakt en grundet Forventning og Forhaabning hos Lærerne om, at de skulle faa denne Bonus, og at det var Grunden til, at han og flere andre ikke vilde stemme imod Forslaget. Ja, det er ganske rigtigt. Men hvem er det, der har vaakt disse Forhaabninger? Er det ikke egentlig Statsmyndighederne, der have vaakt dem? Og vilde det ikke være for Smed at rette Bager, naar Statsmyndighederne efter at have vaakt disse Forhaabninger maa sige, at den stakkels Skolefond, der ingen Penge har, maa betale? Jeg vil derfor anbefale ærede Medlemmer at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af os til § 5.

**Finansministeren (Strup):** Lige saa længe det Spørgsmaal har været fremme, om de svagelige Skolelærere, der blive forsørgede af Skolefonden, fordi de ikke kunne blive antagne af Livrenteanstalten, skulle have en Bonusudbetaling i Lighed med andre, der frivillig eller tvunget have søgt Forsikring hos Livrenteanstalten, ligesaa længe har jeg med Bestemthed hævdet, at denne Bonusudbetaling til Skolelærere var Statskassen, ligesaa fuldstændig uvedkommende, som Udbetaling af Bonus til Interessenterne i Livsforsikringsanstalten var Statskassen uvedkommende. Jeg ser ikke rettere, end at hvis Statskassen skulde betale det, vilde det ret egentlig stille sig saaledes, at fordi de to andre ikke have kunnet blive enige om, hvem der skal betale, skal en uvedkommende Tredjemand betale det; jeg ser i alt Fald ikke rettere. Jeg har benyttet Lejligheden til direkte at udtale for det ærede Ting, hvad jeg ofte nok har haft Lejlighed til at udtale andet Steds, at jeg ikke under nogen Omstændighed kan gaa ind paa en Udbetaling af Bonus til Skolelærerne fra Statskassen. Jeg vil dog tillade mig at gøre det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, opmærksom paa, at de svagelige Skolelæreres Forventninger om og saa at faa Andel i Bonusudbetalingens Betsignelser ikke saa ganske ere grebne ud af Løften, ikke saa ganske. Ordene i Loven af 8. Marts 1856 angaaende disse Forsikringer for de svagelige Skolelærere lyde paa, at naar de paa Grund af deres Helbredstilstand ikke kunne erhverve Overlevelsesrente for deres Hustruer ved Livrenteanstalten, da